

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
---	--

יבמות-הבא על יבמתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אלמא, אחות אשתו בין מן האב בין מן האם אסורות												◊	נה.
מנלן?												◊	נה.
יליף מאחותו, מה אחותו בין מן האב בין מן האם, אף כאן בין מן האב בין מן האם.												!	נה.
ולילף מדודתו, מה דודתו מן האב ולא מן האם, אף כאן מן האב ולא מן האם												ז	נה.
מסתברא, מאחותו הוה ליה למילף, שכן קרובי עצמו מקרובי עצמו.												!	נה.
אדרבה, מדודתו הוה ליה למילף, שכן דבר על ידי קדושין מדבר שעל ידי קדושין												ז	נה.
אלא מאשת אח ילפינו, דשכן דבר על ידי קדושין וקרובי עצמו.												!	נה.
ואשת אח גופה מנ"ל?												^	נה.
(ויקרא י"ח) ערות אשת אחיך לא תגלה - בין מן האב בין מן האם	דתניא:											!	נה.
אתה אומר: בין מן האב בין מן האם, או אינו אלא מן האב ולא מן האם?												ז	נה.
ודין הוא: חייב כאן וחייב באחותו, מה אחותו בין מן האב בין מן האם, אף כאן בין מן האב בין מן האם												!	נה.
או כלך לדרך זו: חייב כאן וחייב בדודתו, מה דודתו מן האב ולא מן האם, אף כאן מן האב ולא מן האם?												ז	נה.
נראה למי דומה? דנין קרובי עצמו מקרובי עצמו, ואל תוכיח דודתו שקרובי האב												!	נה.
או כלך לדרך זו: דנין דבר שעל ידי קדושין מדבר שעל ידי קדושין, ואל תוכיח אחותו שאיסור הבא מאליו?												ז	נה.
ת"ל: ערות אחיך היא - בין מן האב בין מן האם.												!	נה.
ואימא: אידי ואידי באשת אח מן האב, חדא דיש לה בנים בחיי בעלה, וחדא דאין לה בנים בחיי בעלה												ז	נה.
אין לה בנים בחיי בעלה - מדרב הונא נפקא.												!	נה.
ואימא: אידי ואידי באשת אח מן האב, חדא דיש לה בנים בחיי בעלה, וחדא דיש לה בנים לאחר מיתת בעלה												ז	נה.
יש לה בנים לאחר מיתת בעלה - לא צריכא קרא, - מדאמר רחמנא שאין לה בנים מותרת, הא יש לה בנים - אסורה.												!	נה.
ודלמא, אין לה בנים - אסורה לעלמא ושריא ליבם, יש לה בנים - שריא לעלמא ושריא ליבם												ז	נה.
אי נמי, אין לה בנים - מצוה, יש לה בנים - רשות												ז	נה.
אי נמי, אין לה בנים - אין, יש לה בנים - לא, ולא הבא מכלל עשה - עשה												ז	נה.
כתב קרא אחרינא: (ויקרא כ') ערות אחיו גלה.												!	נה.
ואימא: אשת אח מן האם כאשת אח מן האב, מה אשת אח מן האב - לאחר מיתת בעלה שריא, אף אשת אח מן האם - לאחר מיתת בעלה שריא												ז	נה.
אמר קרא: היא, בהוייתה תהא.												!	נה.
אחותו דכתב בה כרת למה לי?												ז	נה.
לכדרכי יוחנן												!	נה.
שאם עשאן כולם בהעלם אחת - חייב על כל אחת ואחת. כל חייבי כריתות בכלל היו, ולמה יצתה כרת באחותו? לדונו בכרת ולא במלקות	דאמר ר' יוחנן:											!	נה.
לחלק מנלן?												^	נה.
נפקא ליה (ויקרא י"ח) מואל אשה בנדת טומאתה, לחייב על כל אשה ואשה.												!	נה.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
---	--

יבמות-הבא על יבמתו		מאן דאמר		Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
מימרא							
דודתו דכתב בה רחמנא ערירים יהיו ל"ל?				ז	◇		נה:
לכדרבה				!			נה:
כתיב: (ויקרא כ') ערירים יהיו, וכתיב: (ויקרא כ') ערירים ימותו. הא כיצד? יש לו בנים קוברן, אין לו בנים הולך ערירי.	דרכה רמי:			!	◇		נה:
ואיצטריך למכתב ערירים יהיו, ואיצטריך למכתב ערירים ימותו דאי כתב רחמנא ערירים יהיו, ה"א עד חטאיה, אבל מחטאיה ואילך לא, כתב רחמנא ערירים ימותו ואי כתב רחמנא ערירים ימותו, ה"א מחטאיה				!			נה:
העראה דחייבי לאוין מנלן?					◇	^	נה:
מדגלי רחמנא (ויקרא י"ט) שכבת זרע גבי שפחה חרופה, מכלל דחייבי לאוין בהעראה.					◇	!	נה:
אדרבה מדגלי רחמנא העראה בחייבי כריתות מדכלל דחייבי לאוין בגמר ביאה				ז			נה:
אם כן, לשתוק קרא משפחה חרופה.	רב אשי:			!			נה:
העראה דחייבי לאוין דכהונה מנלן?					◇	^	נה:
אתיא (ויקרא כ') קיחה (ויקרא כ"א) קיחה.					◇	!	נה:
דחייבי עשה מנלן?					◇	^	נה:
אתיא ביאה ביאה.					◇	!	נה:
יבמה לשוק מנלן?					◇	^	נה:
אי למאן דאמר לאו - לאו, אי למאן דאמר עשה - עשה					◇	!	נה:
אלא יבמה ליבם מנלן?					◇	^	נה:
אתיא ביאה ביאה.					◇	!	נה:
אשה לבעלה מנלן?					◇	^	נה:
אתיא קיחה קיחה.					◇	!	נה:
למה לי דכתב רחמנא שכבת זרע בשפחה חרופה, שכבת זרע באשת איש, שכבת זרע בסוטה?	רבא:			ז	◇		נה:
דשפחה חרופה - כדאמרן.					◇	!	נה:
דאשת איש - פרט למשמש מת.					◇	!	נה:
הניחא למאן דאמר משמש מת בעריות - פטור, אלא למ"ד חייב, מאי איכא למימר?				ז			נה:
אלא, פרט למשמש מתה, דסד"א, הואיל לאחר מיתה נמי איקרי שארו, אימא ליחייב עלה באשת איש, קמ"ל.					◇	!	נה:
דסוטה למה לי?					◇	ז	נה:
שכבת זרע - פרט לדבר אחר.	לכדתניא:			!	◇	■	נה:
מאי דבר אחר?						^	נה:
פרט לשקינא לה שלא כדרכה.						!	נה:
משכבי אשה כתיב	א"ל רבא:			ז			נה:
פרט לשקינא לה דרך אברים.	אלא אמר רבא:					!	נה:
פריצותא אסר רחמנא?	א"ל אביי:			ז			נה:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
---	--

מקרא-key:		Talmud Navigator											
יבמות-הבא על יבמתו	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
פרט שקינא לה בנשיקה	אלא אמר אביי:												נה:
הניחא למ"ד העראה - זו הכנסת עטרה, אלא למ"ד זו נשיקה, מאי איכא למימר?													נה:
אלא, לעולם לשקינא לה דרך אברים, ואיצטריך, ס"א בקפידא דבעל תלה רחמנא, והא קא קפיד, קמ"ל.													נה:
העראה - זו נשיקה, משל, לאדם שמניח אצבעו על פיו, אי אפשר שלא ידחוק הבשר.	שמואל:												נה:
גמר ביאה בשפחה חרופה - זו הכנסת עטרה.	כי אתא רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:												נה:
שכבת זרע - אינו חייב אלא על ביאת המירוק	מתיב רב ששת:												נה:
מאי לאו מירוק גיד													נה:
לא, מירוק עטרה.													נה:
העראה - זו הכנסת עטרה.	כי אתא רב דימי א"ר יוחנן:												נה:
והא רבה בר בר חנה לא אמר הכי	אמרו ליה:												נה:
או איהו שקראי, או אנא שקרי.	אמר להו: [רב דימי]												נה:
העראה - זו הכנסת עטרה.	כי אתא רבין א"ר יוחנן:												נה:
אדרבה בר בר חנה ודאי פליג, אדשמואל מי לימא פליג?													נה:
לא, מנשיקה ועד הכנסת עטרה - העראה קרי לה.													נה:
העראה - זו הכנסת עטרה, גמר ביאה - גמר ביאה ממש, מכאן ואילך אינו אלא נשיקה ופטור עליה	כי אתא רב שמואל בר יהודה א"ר יוחנן:												נה:
ופליג אדשמואל.													נה:
אחד המערה ואחד הגומר - קנה.													נה:
מאי קנה?													נה:
קנה לכל	רב:												נה:
לא קנה אלא לדברים האמורים בפרשה, לירש בנכסי אחיו, ולפוטרה מן הייבום.	שמואל:												נה:
מן הנשואין - לד"ה אכלה, דהא הות קאכלה מעיקרא													נה:
כי פליגי - מן האירוסין													נה:
אוכלת, דהא רבי רחמנא ביאת שוגג כמזיל	רב:												נה:
כי רבי רחמנא - לאוקמיה במקום בעל, לאלומי מבעל לא.	שמואל:												נה:
ואזדא שמואל לטעמיה													נה:
כל שהבעל מאכיל - יבם מאכיל, וכל שאין הבעל מאכיל - יבם אינו מאכיל.	דאמר רב נחמן אמר שמואל:												נה:
בת ישראל פקחת שנתארסה לכהן פקח, ולא הספיק לכונסה עד שנתחרש - אינה אוכלת, מת ונפלה לפני יבם חרש - אוכלת, ובזו יפה כח היבם מכח הבעל	מיתיבי:												נה:
בשלמא לרב ניחא, אלא לשמואל קשיא													נה:
אימא הכי: ולא הספיק לכונסה עד שנתחרש - אינה אוכלת בתרומה, כנס ואח"כ נתחרש - אוכלת, מת ונפלה לפני יבם חרש - אוכלת	אמר לך שמואל:												נה:
ומאי בזו?													נה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסקה קודמת- O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

מקרא-key:

יבמות-הבא על יבמתו		מאן דאמר		Talmud Navigator											
מימרא				א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
דאילו בעל חרש מעיקרא - לא אוכלת, ואילו יבם חרש מעיקרא - אכלה.															נר.
ואיכא דאמרי: מן האירוסין - ד"ה לא אכלה, דהא לא אכלה בחיי בעל															נר.
כי פליגי - מן הנשואין,															נר.
אוכלת, דהא הות אכלה מעיקרא	רב:														נר.
אינה אוכלת, כי רבי רחמנא ביאת שוגג כמזיד - לדברים האמורים בפרשה, אבל לכל מילי לא.	שמואל:														נר.
כל שהבעל מאכיל - יבם מאכיל	והאמר רב נחמן אמר שמואל:														נר.
אימא: כל ביאה שהבעל מאכיל בה - יבם מאכיל בה, וכל ביאה שאין הבעל מאכיל בה - אין היבם מאכיל בה.															נר.
בת ישראל פקחת שנתארסה לכהן פקח, ולא הספיק לכונסה עד שנתחרש - אינה אוכלת, מת ונפלה לפני יבם חרש - אוכלת, ובזו יפה כח יבם מכח בעל	מיתבי:														נר.
בשלמא לרב, מתרץ כדתריץ מעיקרא, אלא לשמואל קשיא															נר.
קשיא.															נר.
בת ישראל פקחת שנתארסה לכהן פקח, ולא הספיק לכונסה עד שנתחרש - אינה אוכלת, נולד לה בן - אוכלת,	ת"ר:														נר.
מת הבן - רבי נתן אומר: אוכלת	[רבי נתן]														נר.
אינה אוכלת.	חכמים:														נר.
מאי טעמא דרבי נתן?															נר.
הואיל שכבר אכלה.	רבה:														נר.
אלא מעתה, בת ישראל שניסת לכהן ומית ליה, תיכול, שכבר אכלה אלא כיון דמית ליה - פקע ליה קדושתיה מינה, הכא נמי כיון דמית ליה - פקע קדושתיה מינה	א"ל אביי:														נר.
קסבר ר' נתן: נשואי חרש מאכילין בתרומה, ולא גזרינן נשואי חרש אטו קדושי חרש.	אלא אמר רב יוסף:														נר.
אי הכי נולד לה בן למה לי?	א"ל אביי:														נר.
משום רבנן.															נר.
וליפלוג רבי נתן עלייהו ברישא															נר.
שביק להו לרבנן עד דמסיימי מילתייהו, והדר פליג עלייהו.															נר.
אי הכי, ליתני: מת הבן - אינה אוכלת רבי נתן אומר: אוכלת															נר.
קשיא.															נר.
וכן הבא על אחת מכל העריות.															נר.
אשת ישראל שנאנסה, אע"פ שמתרת לבעלה - פסולה לכהונה	אמר רב עמרם: הא מלתא אמר לן רב ששת, ואנהרינהו לעינין ממתניתין:														נר.
וכן הבא על אחת מכל העריות האמורות בתורה או פסולות	ותנא תונא:														נר.
מאי וכן? מאי לאו לא שנא בשוגג ולא שנא במזיד, ולא שנא באונס ולא שנא ברצון, וקתני: פסלה															נר.
לא, מאי וכן? אהעראה.															נר.
העראה דמאן?															נר.

■ מימרא-statement
 ; קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof

Talmud Navigator

מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
										!	נו:
										;	נו:
										!	נו:
										;	נו:
										!	נו:
רבה:										■	נו:
										;	נו:
										■	נו:
מתיב רבי זירא:										■ ;	נו:
רבה:										!	נו:
איכא דאמרי, אמר רבה										■	נו:
										■	נו:
מתיב רבי זירא:										■ ;	נו:
רבה:										!	נו:
[ר"מ]										■ ◆	נו:
רבי אלעזר ורבי שמעון										■ ◆	נו:
										■	נו:
תניא: אמר ר"מ:										■	נו:
אמרו לו:										;	נו:
ר' אלעזר א"ר אושעיא										■	נו:
										;	נו:
										!	נו:
										;	נו:
איתמר, אביי:										!	נו:
רבא:										!	נו:
										■	נו:
										■	נו:
										;	נו:
[אביי]										!	נו:
										;	נו:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
---	---

יבמות-הבא על יבמתו	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מימרא												
התם פקע קניניה, הכא לא פקע קניניה.	[רבא]										!	גז.
פצוע דכא כהן שנשא בת גרים, מהו שיאכילנה בתרומה?	גופא, בעא מיניה רבי יוחנן מרבי אושעיא:										^	גז.
אישתיק ולא אמר ליה ולא מידי. לסוף אתא גברא רבה אחרינא ובעא מיניה מילתא [אחריתא], ופשט ליה, ומנו? ריש לקיש.											O	גז.
אטו ר' יוחנן לאו גברא רבה הוא?	רבי יהודה נשיאה לר' אושעיא:										;	גז.
דקבעי מינאי מילתא דלית לה פתרי.	אמר ליה: [רבי אושעיא]										!	גז.
למאן?											;	גז.
אי לרבי יהודה											!	גז.
בין בקדושתיה קאי בין לאו בקדושתיה קאי לא אכלה											;	גז.
אי בקדושתיה קאי לא אכלה											;	גז.
בת גר זכר כבת חלל זכר	דהא אמר מר: [רבי יהודה]										;	גז.
אי לאו בקדושתיה קאי לא אכלה											;	גז.
קהל גרים איקרי קהל	דהא אמרינן:										;	גז.
ואי לר' יוסי											!	גז.
בין בקדושתיה קאי בין לאו בקדושתיה קאי אכלה											;	גז.
בקדושתיה קאי אכלה											;	גז.
אף גר שנשא גיורת - בתו כשרה לכהונה	דהא אמר: [רבי יוסי]										;	גז.
אי לאו בקדושתיה קאי אכלה											;	גז.
קהל גרים לא איקרי קהל	דהא אמר: [רבי יוסי]										;	גז.
אלא אליבא דהאי תנא											!	גז.
אשה בת גרים לא תנשא לכהונה - עד שתהא אמה מישראל	דתנן, רבי אליעזר בן יעקב:										!	גז.
כשרות מיתוספא בה ואכלה, או דלמא קדושה מיתוספא בה ולא אכלה?	והכי קמיבעיא ליה:										!	גז.
מנין לפצוע דכא כהן שנשא בת גרים, שמאכילה בתרומה? שנאמר: (ויקרא כ"ב) וכהן כי יקנה נפש קנין כספו וגו' יאכל בו	תא שמע: כי אתא רבי אחא בר חיננא מדרומא, אתא ואיתי מתניתא בידיה:										!	גז.
למאן?											^	גז.
אילימא לרבי יהודה											!	גז.
בין בקדושתיה קאי בין לאו בקדושתיה קאי לא אכלה	האמר: [רבי יהודה]										;	גז.
ואי לרבי יוסי											!	גז.
ל"ל קרא?											;	גז.
בין בקדושתיה קאי בין לאו בקדושתיה קאי אכלה	האמר: [רבי יוסי]										;	גז.
אלא לאו לרבי אליעזר בן יעקב, וש"מ: כשרות איתוספא בה ואכלה, ש"מ.											!	גז.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
---	--

יבמות-הבא על יבמתו		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
יש חופה לפסולות	איתמר, רב:										◆	■	◇	נז:		
אין חופה לפסולות.	שמואל:										◆	■	◇	נז:		
ומודה לי אבא, בתינוקת פחותה מבת שלש שנים ויום אחד, הואיל ואין לה ביאה אין לה חופה.	אמר שמואל:											■	◇	נז:		
בת שלש שנים ויום אחד מתקדשת בביאה, ואם בא עליה יבם - קנאה, וחייבין עליה משום אשת איש, ומטמאה את בועלה לטמא משכב תחתון כעליון, נשאת לכהן אוכלת בתרומה, בא עליה אחד מכל הפסולין - פסלה	רבא, אף אנן נמי תנינא:										■	■		נז:		
בת שלש שנים ויום אחד הוא דמפסלה בביאה - מפסלה בחופה, הא פחותה מבת שלש שנים ויום אחד דלא מפסלה בביאה - לא - מפסלה נמי בחופה											■	■		נז:		
שמע מינה.												■		נז:		
יש חופה לפסולות - באנו למחלוקת רבי מאיר ורבי אלעזר ורבי שמעון	רמי בר חמא:											■	◇	נז:		
קדושין פסלי	לרבי מאיר דאמר:											■	■	נח.		
חופה נמי פסלה												■	■	נח.		
קדושין לא פסלי	לר' אלעזר ור' שמעון דאמרי:											■	■	נח.		
חופה נמי לא פסלה.												■	■	נח.		
וממאי? דלמא עד כאן לא קאמר ר"מ התם - אלא בקדושין, דקני לה, אבל חופה דלא קנה לה לא א"נ, עד כאן לא קאמרי רבי אלעזר ורבי שמעון התם - אלא בקדושין, דלא קריבי לביאה, אבל חופה דקריבא לביאה הכי נמי דפסלה												?	◇	נח.		
אלא אי איכא למימר - בפלוגתא דהני תנאי												■	◇	נח.		
נישאו זו וזו, כשרות ופסולות, או שנכנסו לחופה ולא נבעלו - אוכלות משלו ואוכלות בתרומה	דתניא:											■	■	◇	נח.	
נכנסו, מכלל דנישאו - נישאו ממש?												?	■	נח.		
אלא לאו כגון שנכנסו לחופה ולא נבעלו												■	■	◇	נח.	
אוכלות משלו ואוכלות בתרומה	וקתני: [ת"ק]											◆	■	■	◇	נח.
כל שביאתה מאכילתה - חופתה מאכילתה, וכל שאין ביאתה מאכילתה - אין חופתה מאכילתה.	רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה:											◆	■	■	◇	נח.
ממאי? דלמא רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה כר' מאיר סבירא ליה													?	◇	נח.	
קדושין לא אכלה	דאמר: [רבי מאיר]											■	?	נח.		
האי כל שאין ביאתה מאכילתה אין חופתה מאכילתה, כל שאין ביאתה מאכילתה אין כספה מאכילתה מיבעי ליה													?	נח.		
דלמא אידי דאמר ת"ק חופה, אמר איהו נמי חופה.													!	נח.		
יש חופה לפסולות	רב עמרם: הא מילתא אמר לן רב ששת, ואנהרינהו לעיינין ממתניתין:												■	◇	נח.	
אמן - שלא שטיתי ארוסה ונשואה, שומרת יבם וכנוסה	ותנא תונא:												■	■	◇	נח.
האי ארוסה היכי דמי?													^	■	נח.	
אילימא דקני לה כשהיא ארוסה וקא משקה לה כשהיא ארוסה													!	■	נח.	
ארוסה בת משתיא היא?													?	■	נח.	
ארוסה ושומרת יבם - לא שותות ולא נוטלות כתובה	והא תנן:											■	?	■	נח.	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

מקרא-key:		Talmud Navigator															
יבמות-הבא על יבמתו	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
אלא דקני לה כשהיא ארוסה, ואיסתתרה וקמשקה לה כשהיא נשואה													■	!	נה.		
מי בדקי לה מיא?														;	■	נה.	
(במדבר ה') ונקה האיש מעון, בזמן שהאיש מנוקה מעון - המים בודקין את אשתו, אין האיש מנוקה מעון - אין המים בודקין את אשתו		והתניא:												;	■	נה.	
אלא דקני לה כשהיא ארוסה, ואיסתתרה ונכנסה לחופה ולא נבעלה														!	■	◇	נה.
ושמע מינה: יש חופה לפסולות.															■	◇	נה.
ותסברא דהא מתרצתא היא?		רבא:													;	◇	נה.
(במדבר ה') מבלעדי אישך - מי שקדמה שכיבת בעל לבועל, ולא שקדמה שכיבת בועל לבעל		והא כי אתא רבי אחא בר חנינא מדרומא, אתא ואייתי מתניתא בידיה:													;	◇	נה.
משכחת לה כגון שבא עליה ארוסה בבית אביה.		רמי בר חמא:												!	◇	נה.	
דכותה גבי שומרת יבם, שבא עליה יבם בבית חמיה, שומרת יבם קרית לה? אשתו מעליא היא														;		נה.	
קנה לכל		דהא אמר רב:												;		נה:	
כשמואל														!		נה:	
לא קנה אלא לדברים האמורים בפרשה.		דאמר: [שמואל]												!		נה:	
מידי הוא טעמא אלא לרב, הא אמר רב: קנה לכל														;		נה:	
הכא במאי עסקינן - כגון דעבד בה מאמר, וב"ש היא														!	◇	נה:	
מאמר קונה קנין גמור.		דאמרי: [בית שמאי]												!	◇	נה:	
אי הכי, היינו ארוסה														;		נה:	
ולטעמיך, נשואה וכנוסה לאו חדא מילתא היא? אלא נשואה דידיה וכנוסה דחבריה, הכא נמי, ארוסה דידיה ושומרת יבם דחבריה.														!		נה:	
האי תנא הוא		רב פפא:													■	◇	נה:
אין מקנין לה לארוסה להשקותה כשהיא ארוסה, אבל מקנין אותה להשקותה כשהיא נשואה.		דתניא:													■	◇	נה:
על ידי גלגול.		רב נחמן בר יצחק:													■	◇	נה:
העושה מאמר ביבמתו ויש לו אח, אפילו הוא כהן והיא כהנת - פסלה מן התרומה.		שלח רב חנינא משמיה דרבי יוחנן:													■	◇	נה:
למאן?															^		נה:
אילימא לרבי מאיר															!		נה:
אימר דאמר רבי מאיר: משתמרת לביאה פסולה לא אכלה - מדאורייתא, דרבנן מי אמר?															;		נה:
ואלא לרבי אלעזר ורבי שמעון															!		נה:
השתא משתמרת לביאה פסולה דאורייתא אכלה, דרבנן מיבעיא?															;		נה:
עשה בה מאמר ביבמתו - דברי הכל אכלה, יש לו אח חלל - דברי הכל אינה אוכלת, לא נחלקו - אלא שנתן לה גט		אלא כי אתא רבין אמר:													■	◇	נה:
אוכלת		רבי יוחנן:													■	◇	נה:
אינה אוכלת.		ריש לקיש:													■	◇	נה:
אוכלת, אפילו לרבי מאיר דאמר אינה אוכלת, הגי מילי משתמרת לביאה פסולה דאורייתא, אבל דרבנן - אכלה		רבי יוחנן:													■	◇	נה:

<p style="text-align: center;"> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < O מעשה-story </p>	<p style="text-align: center;"> מימרא-statement ■ קושיא-challenge √ שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■ </p>
מקרא-key:	

יבמות-הבא על יבמתו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ					
ריש לקיש:	ריש לקיש:											■											◊	נח:		
וכי תימא, הכא נמי יש לו להאכיל בחזרת																									נח:	
חזרת פסקה מיניה וקרובה לבי נשא, אבל הא אגידא ביה.																									נח:	
נתארמלו או נתגרשו וכו'.																								■	נח:	
כהן גדול שקדש את הקטנה ובגרה תחתיו, מהו? בתר נישואין אזלינן, או בתר אירוסין אזלינן?	בעא מיניה רבי חייה בר יוסף משמואל:																							◊	נח:	
תניתוה:	א"ל: [שמואל]																								◊	נט.
נתארמלו או נתגרשו - מן הנשואין פסולות, מן האירוסין כשרות	[תנן]																							■	נט.	
לשוויה חללה לא קמיבעיא לי דביאה היא דמשווייה חללה, כי קמיבעיא לי - (ויקרא כ"א) והוא אשה בבתוליה יקח, מאי? קיחה דקדושין בעינן, או קיחה דנישואין בעינן?	אמר ליה: [רבי חייה בר יוסף]																							◊	נט.	
הא נמי תניתוה:	אמר ליה: [שמואל]																								◊	נט.
אירס את האלמנה ונתמנה להיות כהן גדול - יכנוס	[תנן]																							■	נט.	
שאני התם, דכתיב: (ויקרא כ"א) יקח אשה.																									◊	נט.
הכא נמי כתיב: אשה																									◊	נט.
אחת ולא שתיים.																									◊	נט.
ומה ראית?																									◊	נט.
הא אשתני גופה, והא לא אשתני גופה.																									◊	נט.
כהן גדול לא ישא אלמנה, בין אלמנה מן האירוסין, בין אלמנה מן הנישואין.																								■	נט.	
ולא ישא את הבוגרת	[רבי מאיר]																							■	נט.	
מכשירין בבוגרת.	ר' אלעזר ור' שמעון:																							■	נט.	
ולא ישא את מוכת עין.	[ר' אלעזר ור' שמעון]																							■	נט.	
(ויקרא כ"א) אלמנה לא יקח - בין אלמנה מן האירוסין, בין אלמנה מן הנישואין.	תנו רבנן:																							■	נט.	
פשיטא																									◊	נט.
מהו דתימא לילף אלמנה אלמנה מתמר, מה להלן מן הנישואין, אף כאן מן הנישואין, קמ"ל.																									◊	נט.
ואימא הכי נמי																									◊	נט.
דומיא דגרושה, מה גרושה - בין מן הנישואין בין מן האירוסין, אף אלמנה - בין מן האירוסין בין מן הנישואין.																									◊	נט.
ולא ישא את הבוגרת.																								■	נט.	
והוא אשה בבתוליה יקח - פרט לבוגרת שכלו לה בתוליה, דברי ר' מאיר	תנו רבנן: [רבי מאיר]																							■	נט.	
מכשירין בבוגרת.	רבי אלעזר ורבי שמעון:																							■	נט.	
במאי קא מיפלגי?																								^	נט.	
בתולה - אפילו מקצת בתולים משמע, בתוליה - עד דאיכא כל הבתולים, בבתוליה - בכדרכה אין, שלא כדרכה לא	רבי מאיר סבר:																							■	נט.	
בתולה - בתולה שלימה משמע, בתוליה - ואפ"ל מקצת בתולים, בבתוליה - עד שיהיו כל בתוליה קיימין, בין בכדרכה, בין שלא כדרכה.	רבי אלעזר ורבי שמעון סברי:																							■	נט.	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
---	--

יבמות-הבא על יבמתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
נבעלה שלא כדרכה - פסולה לכהונה.	רב יהודה אמר רב:											◇	נט.
(דברים כ"ב) ולו תהיה לאשה - באשה הראויה לו, פרט לאלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט	מתיב רבא:											◇	נט.
היכי דמי?												◇	נט.
אלימא בכדרכה												◇	נט.
מאי איריא משום אלמנה? תיפוק ליה משום דהויא לה בעולה												◇	נט.
אלא לאו שלא כדרכה, ומשום אלמנה אין, משום בעולה לא												◇	נט.
הא מני ר' מאיר היא, ורב דאמר כר' אלעזר.												◇	נט:
אי כרבי אלעזר, מאי איריא משום בעולה? תיפוק ליה דהויא לה זונה												◇	נט:
פנוי הבא על הפנויה שלא לשם אישות - עשאה זונה	דהא א"ר אלעזר:											◇	נט:
כגון שנבעלה לבהמה, דהתם משום בעולה איכא, משום זונה ליכא.	רב יוסף:											◇	נט:
ממה נפשך? אי בעולה הויא, זונה נמי הויא ואי זונה לא הויא, בעולה נמי לא הויא	אמר ליה אביי:											◇	נט:
וכי תימא, מידי דהויא אמוכת עץ שלא כדרכה												◇	נט:
אם כן, אין לך אשה שכשרה לכהונה, שלא נעשית מוכת עץ על ידי צרוך												◇	נט:
במאנת.	אלא אמר רבי זירא:											◇	נט:
נבעלה לבהמה - כשרה לכהונה.	רב שימי בר חייא:											◇	נט:
נבעלה למי שאינו איש, אע"פ שבסקילה - כשרה לכהונה.	תניא נמי הכי:											◇	נט:
מעשה בריבה אחת בהיתלו שהיתה מכבדת את הבית, ורבעה כלב כופרי מאחריה, והכשירה רבי לכהונה.	כי אתא רב דימי אמר:											◇	נט:
ולכהן גדול.	שמואל:											◇	נט:
בימי רבי כהן גדול מי הוה?												◇	נט:
אלא ראויה לכהן גדול.												◇	נט:
מנא הא מילתא דאמור רבנן אין זנות לבהמה? דכתיב: (דברים כ"ג) לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב	רבא מפרזקיא לרב אשי:											◇	נט:
אתנן כלב ומחיר זונה - מותרין, שנאמר: (דברים כ"ג) גם שניהם, שנים ולא ארבעה.	ותנן:											◇	נט:
אנוסת עצמו ומפותת עצמו לא ישא, ואם נשא - נשוי	ת"ר:											◇	נט:
אנוסת חבירו ומפותת חבירו לא ישא, ואם נשא - ר' אליעזר בן יעקב אומר: הולד חלל	[ר' אליעזר בן יעקב]											◇	נט:
הולד כשר.	חכמים:											◇	נט:
אם נשא - נשוי.												◇	נט:
ומוציא בגט.	רב הונא אמר רב:											◇	נט:
אם נשא - נשוי	ואלא הא דקתני:											◇	נט:
לומר, שאין משלם קנס במפותה.	רב אחא בר יעקב:											◇	נט:
אזל רב גביהה מבי כתיל, אמרה לשמעתיא קמיה דרב אשי.												◇	נט:

<p>disputants-חולקים</p> <p>◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>מימרא-statement</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראייה-proof</p>
---	--

יבמות-הבא על יבמתו		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ															
מימרא		מאן דאמר															
בוגרת ומוכת עץ לא ישא, ואם נשא - נשוי אלמא, סופה להיות בוגרת תחתיו, סופה להיות מוכת עץ תחתיו	אמר ליה [רב אשי], והא רב ור' יוחנן דאמרי										⚡		◊		ס.		
הכא נמי, סופה להיות בעולה תחתיו											⚡				ס.		
קשיא.											■		◊		ס.		
אנוסת חבירו ומפותת חבירו לא ישא, ואם נשא - ר' אלעזר בן יעקב אומר: הולד חלל	[ר' אלעזר בן יעקב]												◊	■	ס.		
הולד כשר.	חכמים:													◊	■	ס.	
הלכה כר' אליעזר בן יעקב	רב הונא אמר רב:													■	◊	ס.	
הלכה כרבי אליעזר בן יעקב.	וכן אמר רב גידל אמר רב:													■		ס.	
מאי טעמא דרבי אליעזר בן יעקב? סבר לה כרבי אלעזר.	איכא דאמרי, אמר רב הונא אמר רב:													■		ס.	
ומי סבר לה כותיה?													⚡			ס.	
משנת ר' אליעזר בן יעקב קב ונקי	והא קיימא לן:												⚡	■	◊	ס.	
אין הלכה כרבי אלעזר	ואילו בהא אמר רב עמרם אמר רב:													⚡	■	◊	ס.
קשיא.														■		◊	ס.
ביש חלל מחייבי עשה קמיפלגי	רב אשי													!		◊	ס.
יש חלל מחייבי עשה	רבי אליעזר בן יעקב סבר:													!	■	◊	ס.
אין חלל מחייבי עשה.	רבנן סברי:													!	■	◊	ס.
מ"ט דראב"י?														^			ס.
דכתיב: (ויקרא כ"א) אלמנה וגרושה וחללה זונה את אלה לא יקח כי אם בתולה וגו', וכתיב: ולא יחלל זרעו בעמיו אכולהו.	[ראב"י]													!		◊	ס.
ורבנן?														⚡			ס.
אלה הפסיק הענין.	[רבנן]													!		◊	ס.
אלה - למעוטי נדה.	ורבי אליעזר בן יעקב אומר:													!		◊	ס.
כמאן אזלא הא דתניא:														^			ס.
מאלה אתה עושה חלל, ואי אתה עושה חלל מנדה	[תניא]													^	■	◊	ס.
כמאן? כרבי אליעזר בן יעקב.														!		◊	ס.
ורבי אליעזר בן יעקב, נכתביה לאלה לבסוף														⚡			ס.
קשיא.														■			ס.
אחותו ארוסה - רבי מאיר ורבי יהודה אומרים: מטמא לה	תנו רבנן: [רבי מאיר ורבי יהודה]														■	◊	ס.
אין מטמא לה	רבי יוסי ורבי שמעון														■	◊	ס.
אנוסה ומפותה - ד"ה אין מטמא לה	[ד"ה]														■	◊	ס.
ומוכת עץ - אין מטמא לה, דברי ר' שמעון	[רבי שמעון]														■	◊	ס.
ראויה לכ"ג - מטמא לה, שאין ראויה לכ"ג - אין מטמא לה	שהיה ר' שמעון אומר:														■	■	ס.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
---	---

מקרא-key:

יבמות-הבא על יבמתו	מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator											
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
ובוגרת - מטמא לה, דברי כל אדם.		[כל אדם]									■	◇	ס.	
מאי טעמא דר"מ ור' יהודה?											^	◇	ס.	
דרשי הכי:											!		ס.	
(ויקרא כ"א) ולאחותו הבתולה - פרט לאנוסה ומפוחה											■	!	ס.	
יכול שאני מוציא אף מוכת עץ?											^	!	ס.	
ת"ל: (ויקרא כ"א) אשר לא היתה לאיש, מי שהייתה על ידי איש, יצאה זו שאין הייתה על ידי איש											!	!	ס.	
הקרובה - לרבות הארוסה											■	!	◇	ס.
אליו - לרבות הבוגרת.											■	!	◇	ס.
הא למה לי קרא?											;		◇	ס.
בתולה - אפילו מקצת בתולה משמע	והאמר רבי מאיר:										■	;	◇	ס.
איצטרך, סלקא דעתך אמינא נילף בתולה בתולה מהתם, מה להלן נערה, אף כאן נמי נערה, קא משמע לן.											!		◇	ס.
ורבי יוסי ורבי שמעון מאי טעמייהו?												^	◇	ס.
דרשי הכי:												!		ס.
ולאחותו הבתולה - פרט לאנוסה ומפוחה ומוכת עץ											■	!		ס.
אשר לא היתה - פרט לארוסה											■	!		ס.
הקרובה - לרבות ארוסה שנתגרשה,											■	!	◇	ס.
אליו - לרבות את הבוגרת.											■	!	◇	ס.
הקרובה - לרבות ארוסה שנתגרשה											■	!		ס.
ראויה לכהן גדול - מטמא לה, שאין ראויה לכהן גדול - אין מטמא לה	והא אמר רבי שמעון:										;		◇	ס.
שאני התם, דרבי רחמנא קרובה.											!		◇	ס.
א"ה, מוכת עץ נמי רבי											;			ס.
קרובה אחת, ולא שתיים.											!			ס.
ומה ראית?											;			ס.
הא אתעביד בה מעשה, הא לא אתעביד בה מעשה.											!			ס.
ורבי יוסי מדשבקיה בר זוגיה, מכלל דבמוכת עץ כרבי מאיר סבירא ליה, מנא ליה?												^		ס.
מלא היתה לאיש.	[רבי יוסי]											!		ס.
והא אפיקתיה												;		ס.
חדא מלא היתה, וחד מלאיש.												!		ס.
אליו - לרבות הבוגרת												■	◇	ס.
בתולה - בתולה שלימה משמע	והא אמר ר' שמעון:										■	;	◇	ס.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

יבמות-הבא על יבמתו		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מימרא				Talmud Navigator												
טעמא דידיה נמי התם מהכא, דדריש הכי: מדאליו לרבות הבוגרת, מכלל דבתולה - בתולה שלימה משמע.													!	◇	0:	
גירות פחותה מבת שלש שנים ויום אחד - כשירה לכהונה, שנאמר: (במדבר לא) וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם, והרי פנחס עמהם.	תניא, ר' שמעון בן יוחי:												■	◇	0:	
ורבנן?													;		0:	
לעבדים ולשפחות.	[רבנן]												!	◇	0:	
אי הכי, בת שלש שנים ויום אחד נמי?													;	◇	0:	
רמי, כתיב: (במדבר לא) כל אשה יודעת איש למשכב זכר הרוגו, הא אינה יודעת - קיימו, מכלל דהטף בין ידעו בין לא ידעו - קיימו וכתיב: (במדבר לא) וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם - הא ידעי הרוגו? הוי אומר: בראויה ליבעל הכתוב מדבר.	כדרב הונא דרב הונא:												■	!	◇	0:
וכל אשה יודעת איש - בראויה ליבעל הכתוב מדבר, אתה אומר: בראויה ליבעל, או אינו אלא נבעלה ממש? כשהוא אומר: וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב זכר, הוי אומר: בראויה ליבעל הכתוב מדבר.	תניא נמי הכי:												■		0:	
מנא ידעי?													;		0:	
העבירום לפני הציץ, כל שפניה מוריקות - בידוע שהיא ראויה ליבעל, כל שאין פניה מוריקות - בידוע שאינה ראויה ליבעל.	רב הונא בר ביזנא אמר ר' שמעון חסידא:												!	◇	0:	
סימן לעבירה - הדרוקן.	רב נחמן:												■	◇	0:	
כיוצא בדבר אתה אומר: (שופטים כ"א) וימצאו מיושבי יבש גלעד ארבע מאות נערה בתולה אשר לא ידעו איש למשכב זכר,													■	◇	0:	
מנא ידעי?													^		0:	
הושיבום על פי חבית של יין, בעולה - ריחה נודף, בתולה - אין ריחה נודף.	רב כהנא:												!	◇	0:	
ונעברינהו לפני ציץ													;		0:	
(שמות כ"ח) לרצון להם כתיב, לרצון ולא לפורענות.	רב כהנא בריה דרב נתן:												!	◇	0:	
אי הכי, במדין נמי?													;		0:	
להם כתיב, להם לרצון ולא לפורענות, ולעובדי כוכבים אפילו לפורענות.	רב אשי:												!	◇	0:	
הלכה כרבי שמעון בן יוחאי.	רבי יעקב בר אידי אמר רבי יהושע בן לוי:												■	◇	0:	
בפירוש שמיע לך, או מכללא שמיע לך?	רבי זירא לרבי יעקב בר אידי:												^		0:	
מאי כללא?													^	◇	0:	
עיר אחת היתה בארץ ישראל שקרא עליה ערער, ושגר רבי את רבי רומנוס ובדקה, ומצא בה בת גיורת פחותה מבת שלש שנים ויום אחד, והכשירה רבי לכהונה	דאמר ר' יהושע בן לוי:												○	!	◇	0:
בפירוש שמיע לי.	אמר ליה: [רבי יעקב בר אידי]												!	◇	0:	
ואי מכללא מאי?													;		0:	
דלמא שאני התם, הואיל ואנסיב - אנסיב													!		0:	
בוגרת ומוכת עץ לא ישא, ואם נשא - נשו?	דהא רב ורבי יוחנן דאמרי תרוייהו:												■	!	0:	
הכי השתא, בשלמא התם סופה להיות בוגרת תחתיו, סופה להיות בעולה תחתיו, הכא סופה להיות זונה תחתיו?													;		0:	
מתני לה מכללא, וקשיא ליה, ומשני ליה הכי.	רב ספרא:												■		0:	
ההוא כהנא דאנסיב גיורת פחותה מבת שלש שנים ויום אחד														○	0:	
אמר ליה ר"נ בר יצחק: מאי האי?														○	0:	
אמר ליה, דאמר רבי יעקב בר אידי אמר ר' יהושע בן לוי: הלכה כר"ש בן יוחאי:														○	0:	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
---	--

יבמות-הבא על יבמתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
זיל אפיק, ואי לא, מפיקנא לך ר' יעקב בר אידי מאונך.	אמר ליה: [ר"נ בר יצחק]											ס:
קברי עובדי כוכבים אינן מטמאין באהל, שנא': (יחזקאל ל"ד) ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם, אתם קרויין אדם, ואין העובדי כוכבים קרויין אדם.	תניא, וכן היה ר"ש בן יוחאי אומר:											סא.
(במדבר ל"א) ונפש אדם ששה עשר אלף	מיתבי:											סא.
משום בהמה.	[רבי שמעון בן יוחאי]											סא.
(יונה ד') אשר יש בה הרבה משתים עשרה רבוא אדם אשר לא ידע בין ימינו לשמאלו												סא.
משום בהמה.	[רבי שמעון בן יוחאי]											סא.
(במדבר ל"א) כל הורג נפש וכל נוגע בחלל תתחטאן												סא.
דלמא איקטיל חד מישראל.	[רבי שמעון בן יוחאי]											סא.
ורבנן?												סא.
לא נפקד ממנו איש.	[רבנן]											סא.
ור' שמעון בן יוחאי?												סא.
לא נפקד ממנו איש לעבירה.	[רבי שמעון בן יוחאי]											סא.
נהי דמעטינהו קרא מאטמויי באהל, דכתיב: (במדבר י"ט) אדם כי ימות באהל, ממגע ומשא מי מעטינהו קרא?	רבינא:											סא.
אירס את האלמנה ונתמנה להיות כהן גדול - יכנוס												סא.
ומעשה ביהושע בן גמלא שקדש את מרתא בת ביתוס, ומנהו המלך להיות כה"ג, וכנסה.												סא.
שומרת יבם שנפלה לפני כהן הדיוט ונתמנה להיות כה"ג, אע"פ שעשה בה מאמר - הרי זה לא יכנוס.												סא.
מנין שאם אירס את האלמנה ונתמנה להיות כהן גדול שיכנוס? ת"ל: (ויקרא כ"א) יקח אשה.	ת"ר:											סא.
א"ה, שומרת יבם נמי?												סא.
אשה - ולא יבמה.												סא.
מעשה ביהושע וכו'.												סא.
מנהו אין, נתמנה לא												סא.
קטיר קחזינא הכא	רב יוסף:											סא.
תרקבא דדינרי עיילה ליה מרתא בת ביתוס לינאי מלכא, עד דמוקי ליה ליהושע בן גמלא בכהני רברבי.	דאמר רב אסי:											סא.
כהן גדול שמת אחיו - חולץ ולא מייבם.												סא.
קא פסיק ותני לא שנא מן האירוסין ולא שנא מן הנשואין												סא.
בשלמא מן הנשואין - עשה ולא תעשה הוא, ואין עשה דוחה ל"ת ועשה, אלא מן האירוסין - יבא עשה וידחה את לא תעשה												סא.
גזירה ביאה ראשונה אטו ביאה שניה.												סא.
כהן הדיוט לא ישא אילונית - אלא א"כ יש לו אשה ובנים	[ת"ק]											סא.
אע"פ שיש לו אשה ובנים לא ישא אילונית, שהיא זונה האמורה בתורה	רבי יהודה:											סא.
אין זונה אלא גיורת, ומשחררת, ושנבעלה בעילת זנות.	חכמים:											סא.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
---	--

מקרא-key:		Talmud Navigator														
יבמות-הבא על יבמתו	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י				
מ"ט? משום פריה ורביה, אפריה ורביה כהנים הוא דמפקדי, וישראל לא מפקדי?	מימרא	ריש גלותא לרב הונא:									ז	ד	א.סא			
משום דקא בעי למיתני סיפא		אמר ליה: [רב הונא]										!	א.סא			
אע"פ שיש לו אשה ויש לו בנים לא ישא אילנית, שהיא זונה האמורה בתורה, דאזונה כהנים הוא דמפקדי וישראל לא מפקדי, משום הכי קתני כהן.		רבי יהודה:										!	ד	א.סא		
מאי טעמא דר' יהודה? דכתיב: (הושע ד') אכלו ולא ישבעו הזנו ולא יפרוצו, כל ביאה שאין בה פריצה - אינה אלא בעילת זנות.		רב הונא:											ד	א.סא		
כהן לא ישא את הקטנה.		תניא, רבי אליעזר:											ד	א.סא		
פוק עיין בה, דלאורתא בעי לה רב הונא מינד.		רב חסדא לרבה:										○	א.סא			
נפק עיין בה, רבי אליעזר סבר לה כרבי מאיר וסבר לה כרבי יהודה		[רבה]										◆	■	ד	א.סא	
סבר לה כרבי מאיר		[רבי אליעזר]											■	א.סא		
דחייש למיעוטא		[רבי מאיר]											■	ד	א.סא	
וסבר לה כרבי יהודה		[רבי אליעזר]											■	א.סא		
אילנית זונה היא.		דאמר: [רבי יהודה]											■	ד	א.סא	
וכרבי מאיר מי סבר לה?													ז	א.סא		
קטן וקטנה לא חולצין ולא מיבמין, דברי רבי מאיר		והתניא: [רבי מאיר]											◆	■	ז	א.סא
יפה אמרת שאין חולצין, (דברים כ"ה) איש כתיב בפרשה, ומקשינן אשה לאיש, אלא מאי טעמא אין מיבמין?		אמרו לו לרבי מאיר:											ז	ז	א.סא	
קטן - שמא ימצא סריס, קטנה - שמא תמצא אילנית, ונמצאו פוגעין בערוה		א"ל: [רבי מאיר]											!	ז	א.סא	
קטנה מתייבמת ואינה חולצת, דברי רבי אליעזר		ותניא: [רבי אליעזר]											◆	■	ז	א.סא
וכרבי יהודה מי סבר לה?													ז	א.סא		
זונה - זונה כשמה, דברי רבי אליעזר		והתניא: [רבי אליעזר]											◆	■	ז	א.סא
זונה - זו מופקרת		רבי עקיבא:											◆	■	ז	א.סא
אפי' הלך בעלה להשקותה ובה עליה בדרך - עשאה זונה		רבי מתיא בן חרש:											◆	■	ז	א.סא
זונה - זו אילנית		רבי יהודה:											◆	■	ז	א.סא
אין זונה - אלא גיורת, ומשוחררת, ושנבעלה בעילת זנות		חכמים:											◆	■	ז	א.סא
פנוי הבא על הפנויה שלא לשם אישות - עשאה זונה		רבי אליעזר:											◆	■	ז	א.סא
הכא בכ"ג עסקינן, לאימת קני לה? לכי גדלה, בעולה היא.		אלא אמר רב אדא בר אבהו:											◆	■	ד	א.סא
מכלי לב אי דקדשה אבוה, מההיא שעתא הוא דקני לה ואי דקדשה נפשה, הא רבי אליעזר היא ולא רבנן		רבא:											ז	א.סא		
לעולם ככהן הדיוט, וחיישינן שמא תפתה עליו.		אלא אמר רבא:											◆	■	ד	א.סא
א"ה, ישראל נמי?													ז	א.סא		
פתויי קטנה אונס הוא, ואונס בישראל מישרא שרי.													!	א.סא		
בכ"ג, והאי תנא הוא:		רב פפא:											◆	■	ד	א.סא
(ויקרא כ"א) בתולה - יכול קטנה? ת"ל: אשה, אי אשה, יכול בוגרת? ת"ל: בתולה, הא כיצד? יצתה מכלל קטנות ולכלל בגרות לא באתה.		דתניא:											■	■	ד	א.סא

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה- ■</p>
--	--

יבמות-הבא על יבמתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
האי תנא הוא:	רב נחמן בר יצחק:									◆	■	◇	סא:
בתולה - אין בתולה אלא נערה, וכן הוא אומר: (בראשית כ"ד) והנערה טובת מראה מאד בתולה.	דתניא:									■	■	◇	סא:
פנוי הבא על הפנויה שלא לשם אישות - עשאה זונה.	רבי אלעזר:									■		◇	סא:
אין הלכה כרבי אלעזר.	רב עמרם:									■		◇	סא:
לא יבטל אדם מפריה ורביה - אלא א"כ יש לו בנים.												■	סא:
שני זכרים	בית שמאי:									◆	■	◇	סא:
זכר ונקבה, שנאמר: (בראשית ה') זכר ונקבה בראם.	בית הלל:									◆	■	◇	סא:
הא יש לו בנים - מפריה ורביה בטיל, מאשה לא בטיל												■	סא:
מסייעא ליה לרב נחמן אמר שמואל												■	סא:
אע"פ שיש לו לאדם כמה בנים - אסור לעמוד בלא אשה, שנאמר: (בראשית ב') לא טוב היות האדם לבדו.	דאמר: [רב נחמן אמר שמואל]									■	■	◇	סא:
הא יש לו בנים - בטיל מפריה ורביה ובטיל נמי מאשה	איכא דאמרי:											■	סא:
גימא תיהוי תיובתא דרב נחמן אמר שמואל												?	סא:
לא, אין לו בנים - נושא אשה בת בנים, יש לו בנים - נושא אשה דלאו בת בנים.												!	סא:
נפקא מינה?												?	סא:
למכור ספר תורה בשביל בנים.												!	סא: